

«Живи, твори, вмира» (Є. Плужник)
День української мови та писемності в обласній МАН

Під такою незвичною на перший погляд назвою 8 листопада у 231 ауд. філологічного факультету ЛНУ імені Івана Франка відбувся літературний вечір за участі гуртківців літературної студії «Галиця»: **Труш Діани, Сенік Анни, Володько Данила, Шайди Софії, Чорній Софії, Ткачик Катерини, Шелюх Софії, Присяжнюк Олени, Сеїк Анни-Марії, Кочан Анни.**

Як зазначила у вступному слові керівник студії **Христина Стефанівна Волощак**, поняття «жити і вмирати для мистецтва» присутнє у багатьох філософів сучасності, зокрема й у відомого французького вченого Ролана Барта і його знаменитій праці «Смерть автора». Пророчим пафосом пройняті рядки одного з найяскравіших українських поетів першої половини минулого століття Євгена Плужника:

Прийдуть дужі, щасливі люди;

А земля така й не така:

І машини прекрасні всюди,

Й без мозолів кожна рука

В естафеті молодих, у мінорності цього літературного вечора незримо були присутні і тексти поета, і його настроєвість.

Юні поети і прозаїки ділилися своїми творами, виплеканими радощами і надіями, сумнівом і тривогами, юнацьким коханням і розчаруваннями, влучними спостереженнями над життям і його гротескною повсякденністю. Водночас були і гумористичні тексти про непрості шкільні будні типових українських старшокласників з покоління гаджетів.

Хочеться відзначити, що серед переважаючої епічності художнього мовлення, студійці читали і віршовані твори – римовані і верлібри. Основні

риси поетичних текстів – самозаглиблена медитативність, філософічність, урбаністичний мотив.

Такі вечори входять у пам'ять не стільки пізнанням нових смислів та цікавих думок, спостережень, як пристрасністю юних сердець і душ, їхнім бажанням щиро ділитися власною творчістю, слухати і бути почутим. Не залишає байдужим віра учнів у власний талант і призначення, бажання змінювати цей світ на краще, осмислювати його так, як це належить його поколінню.

Літературна студія щороку поповнюється новими учасниками, які пишуть цікаво і свіжо. Вони продовжують справу творення, розбудови і помноження Слова разом з її випускниками-студентами.

Нехай ця традиція живого творення ніколи не вмирає!

*Хомик Т.С.,
методист КЗ ЛОР
«Львівська обласна
Мала академія наук
учнівської молоді»*